

[Statsministeren]

mandskab og Det Økonomiske Råd faktisk påpeger i deres konklusioner, at regeringens udspil klart ligger inden for rammerne for en ansvarlig økonomisk politik. Det eneste medlem af Det Økonomiske Råd, som har indtaget et lidt andet standpunkt, er vistnok Dansk Industri, hvorimod Dansk Arbejdsgiverforening giver udtryk for, at der naturligvis er plads til en betydelig indsats. Må jeg citere fra Det Økonomiske Råds formandskabs udtalelser:

»Der vil med regeringens indsats være tale om en finanspolitisk lempelse af en størrelsesorden på ca. 15 mia. kr. De supplerende beregninger omkring det finanspolitiske råderum sandsynliggør, at en sådan lempelse er forsvarlig i forhold til betalingsbalancen, også på længere sigt.«

Op på næste side i udtalelsen hedder det:

»Betalingsbalanceoverskuddet kan med den foreslåede lempelse af finanspolitikken anslås til i omegnen af et overskud på 30 mia. kr. både i 1994 og i 1995.«

Jeg skal ikke gå i detaljer, men – undskyld jeg siger det – hvis man fortsat påstår, at regeringens økonomiske politik ikke er ansvarlig, ikke respekterer vort ønske om at have et overskud, og ikke samtidig udnytter det økonomiske råderum, har man i hvert fald ikke noget konkret eller veldokumenteret at have påstanden i. Jeg nævner bare for god ordens skyld også nationalbankdirektør Erik Hoffmeyers udtalelser, som klart vedstår, at der er tale om en finanspolitisk lempelse, som oven i købet kan gå hånd i hånd med en fortsat rentepolitisk målsætning om at nedbringe renteomkostningerne og renteniveaet. Det er den ene ting, som jeg synes er vigtig at få slået fast.

Det andet, som vi jo desværre også har hørt før fra V og K's side, er tanken om nye fradrag, og her har jeg to kommentarer. Den ene er, at det nuværende tilskudssystem, som vi kender inden for reparations- og vedligeholdelsesområdet, jo har vist sig at fungere ganske udmærket, som flere ordførere også har påpeget i dag. Jeg var derfor glad, da vi lidt tidligere på året som bekendt blev enige om at forlænge og forbedre ordningen fra 40 til 50 pct.

Men jeg er nødt til at sige, at når V og K i dag introducerer tanken om nye fradrag, ville det være gavnligt for debatten at vedstå, at hver gang man indfører et nyt fradrag i skattesystemet, lægger man nye sten i vejen for lave-

re marginalsatter. Enhver ved, at indførelsen af nye fradrag gør det vanskeligere at fastholde målsætningen om lavere marginalsatter, og derfor er man nødt til at sige til sig selv, både fra V og K's side og fra anden side: Vi må vælge det ene eller det andet. Man kan ikke insistere på både nye fradrag og lavere marginalskat, for enhver, der beskæftiger sig med de ting, ved, at det ikke hænger sammen og ikke lader sig gøre.

Hr. Helge Sander havde nogle bemærkninger om arbejdsmarkedspolitikken. Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Helge Sander, at regeringen er meget opsat på at inddrage arbejdsmarkedets parter i den videre høring, som arbejdsministeren jo også er meget aktivt inde i. Vi lægger megen vægt på, at både den faglige side og arbejdsgiversiden bliver aktive og positive medspillere i den nye decentrale arbejdsmarkedspolitik, netop som regeringen har lagt op til fra starten.

Jeg må sige til hr. Helge Sander, når det gælder mindsterettighederne, som også hr. Jørgen Estrup understregede, at regeringen lægger megen vægt på, at minimumsrettighederne for den enkelte i virkeligheden er det trygge grundlag for, at man netop på decentralt plan kan bruge ressourcerne bedst muligt og indrette uddannelses- og jobtilbudene på en sådan måde, at de passer til den enkeltes forudsætninger. Det skal også være sådan, at den enkelte ikke bliver prisgivet, uanset om det nu er i den ene eller den anden kommune, man tilfældigvis er ledig og jobsøgende. Derfor er kombinationen af mindsterettigheder og et fleksibelt system netop den balance, der sikrer, at den enkelte trygt kan gå ind i den aktiveringsindsats, vi har lagt op til, samtidig med at alle ressourcer i lokalsamfundet kan sættes ind for netop at give det tilbud, der passer til den enkeltes forudsætninger og det lokale arbejdsmarkeds muligheder.

Jeg vil i øvrigt gerne sige tak til fru Lilli Gyldenkilde for et efter min mening meget konkret og også meget visionært betonet indlæg. Jeg deler det synspunkt, at indsatsen mod arbejdsløsheden må være meget målrettet og skal være en erhvervspolitisk kombination af initiativer for at skabe konkrete, nye job i industrien og gøre en indsats for bedre service.

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på forholdene i sygehus- og daginstitutionssektoren og